

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Plată multă

— Rânduri de mângâiere, menite sufletelor abătute —

de Prof. DUMITRU NEDA

Viața asta-i grea povară. Griji, lipsuri, neisbânzi, primejdii, boale, dujmâni și fel de fel de năpaste ne amărăsc și ne scurtă și puținele zile ce ni-e dat să le trăim și cari și altcum trec asemenea umbrei și visurilor, ca să ne trezim, pe neașteptate, în pragul veșniciei. Scutit de suferințe nu-i nime. Nu-i scutit bogatul frământat de temeri, adesea ros de patimi, încărcat de blăstăme; nu săracul sfâșiat de jalea odraslelor sale oflitate de foame; nu tânărul chinuit de nesiguranța viitorului, nu bătrânul plângându-și nădejile spulberate, credințele, — întru cât s'au răzimat pe oameni, — sfărimate, iubirile îngropate; nu păcătosul măcinat de remușcări, nu dreptul pus la cumplite încercări. Cum spune și Scriptura: multe sunt năcazurile (chiar și ale) dreptului...

Tot Cartea Sfântă adaugă însă nu-maidecât: Dar din toate acelea (năcazuri) îl va izbăvi pe el Domnul. Și iată, vorba aceasta dumnezeiască lumină mare face să răsară în inimile obidite, căci le pune în vedere mângâierea scăpării din ghiarele durerii. Ba mai mult: milostivul și iubitorul de oameni Hristos-Dumnezeu sfătuie să se bucure și să se veseliască toți ceice în vremea vieții crucea pătimirilor ca jugul, urmându-i Lui cu credință, o poartă, pen-trucă *plata lor multă este la ceruri*, în data ce călătoria pământească li-s'a sfârșit și au ajuns la limanul dorit. Și cine se poate îndoi de cuvântul Domnului? Sau cine nu se va simți mângâiat și întărit la auzul lui?

Mai cu seamă că un nour de mărturii: sfinți mucenici, mărturisitori, ierarhi, cuvioși și cuvioase, adevărate întărirea cuvântului acestuia, mai presus de toți și de toate strălucind pilda împărătesei cerurilor, a Maicii Sfinte, pomenirea slăvitei Adormiri a căreia cu atâta cucerire o săvârșește, an de an, creștinătatea binecredincioasă, — prilej binevenit pentru a deschide largi porțile sufletului ca să pătrundă în el razele înviorătoare ale acestui mareț apus de soare, căruia i-a urmat răsăritul întru lumina cea neînserată. Căci, păstrând măsura cuvenită, calea Maicii Indurerate

e și calea noastră, locul ei de odihnă e și al nostru, plata ei și plata noastră.

* * *

— Cum și ce a și fost, adecă, viața Maicii Domnului?

— Mucenicie de peste șasezeci de ani. De mică-micuță e dusă 'n străini, la Ierusalim. Se scoală pe ceas, se culcă pe ceas, lucră la poruncă, mănâncă ce i-se dă, supusă, blândă, fără să facă mofturi; nu era acasă, cu mama la masă. Reintoarsă în familie primește, cu primejduirea vieții, să fie maica Mesiei (Jidovii ucideau cu pietri pe fetele cu prunci a căror tată nu era cunoscut, iar ea zămislise din Duhul sfânt); se logodește cu sf. Iosif, dar și în paharul acestei bucurii se varsă, o vreme, amarul bănelii logodnicului. Naște în peșteră rece și pustie; la patruzeci de zile după aceea dreptul Simeon îi profețește lucruri cari îi străpung inima și-o fac să sângere. Și marea durerilor crește: vine fuga în Egipt, petrecerea între păgâni, vrăjmășia ce-i tot în călcăiul Fiului său, după ce se ridică și se reîntoarce în pământul făgăduinței, până când e țintuit pe lemnul de ocară al crucii. Mângâietoarea înviere îi însenează, trecător, viața, dar înălțarea la ceriu a Mântuitorului o desparte din nou și de El, după ce îngrijitorul familiei sfinte, Iosif, dormia de mult somnul dreptilor, având să trăiască de aci 'ncolo pe lângă sfântul Ion Evanghelistul, din ce avea și din cât avea acest ucenic mult călător întru vestirea cuvântului, până când, sunând ceasul trecerii la celea veșnice, nu va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii ei, și va așeza-o în lăcașurile nețăruritei fericiri, unde grija zilei de mâine nu muncește pe nime, limba vicleană nu mai pricinuește pagube, foamea, setea, frigul, sfârșeala izvorită din oboseală peste măsură nu se mai pot ivi, unde fiecare se bucură de toți și toți se bucură de fiecare, unde stafia morții nu se mai poate arăta, — pen-trucă ceia dintâiu au trecut.

* * *

Nouăsprezece veacuri s'au scurs deja de când truditelile mădulare ale

Preacuratei — ea a fost purtată, la ceriu, cu trup cu tot, de puterea celui Preaînalt — au îmbrăcat haina nestricăciunii. De atunci îngerii o laudă, cheruvimii i-se închină, serafimii o preamăresc: ceriul întreg sună de slava celei alese de Tatăl, cinstite de Spiritul sfânt și iubite de Fiul. Și asta până când? Veșnicia întreagă. Pământul va pieri; luna și stelele se vor întuneca; soarele se va stinge: ea însă și atunci va fi proslăvită în împărăția luminii celei neîmbătrânitoare. Și câtă vreme vor fi creștini dreptcredincioși pe brățul nostru de tină, atâta vreme aceștia nu vor înceta să se alătore și ei mulțimilor cerești întru a cinsti pe preabine-cuvântata Născătoare de Dumnezeu, în cele mai felurite chipuri ce poate iscodi mintea. Icoane, statui, altare, biserici, cuvântări sfinte, rugăciuni, (paraclis, acatist), cântări, tovărășii religioase, sărbători rânduite anume, toate acestea se vor uni să vestiască într'un glas admirația, mulțumita, increderea și dragostea de care-s cuprinși adevărații creștini față de ea. De când există biserica lui Hristos, n'a fost popor creștin dreptcredincios, n'a fost țară, n'a fost oraș, sat, bisericuță cât de smerită, ba n'a fost casă în care să nu fie fost pomenit, cu deosebită cucernicie, numele sfânt al Mariei. Și la fel se va purcede și în viitor, până când va încremeni, pe veci, vorba din urmă pe buzele celui din urmă creștin de sub soare.

Nu-i așa că Preacuratei i-a făcut mărite cel Puternic? Și nu-i așa că asta drept răsplată pentru câte a pățimit ea în viață, silindu-se întru toate să-i pliniască voia Lui? Poate dori cineva o plată mai mare decât o fericire veșnică, pentru mai multe ori mai puține suferințe cari nicicând nu întrec puterile noastre și cari toate se mărginesc la o durată vremelnică, pe grabă măsurată?

* * *

Ceriul e făcut și pentru noi. Pentru toți. Să ridicăm, des, ochii spre el. Mai ales atunci, când lacrimile ne împânzesc privirea. Și să nu așteptăm, aici jos, viață mai tihnită ca a Maicii Domnului, dacă dorim să ne împărtășim de bucuriile aceleiași împărății cerești, întru carea se veselește acum sufletul ei și a tuturor dreptilor, cari cu toții, asemenea Maicii Indurerate și Fiului său, bine s'au nevoit, multe pătimind, pentru acea mărire și netulburată fericire.

Maria, maica noastră

Cuvinte pentru tineri, dar potrivite și bătrânilor

(După P. A. DOSS)

Tinere, iată mama ta! Da, Maria e mama ta în chip deosebit — Nu știe ea oare, câtă lipsă ai tu de ajutorul ei? Oh, ba da, ea cunoaște nestatornicia acestei vârste și știe prea bine că-i aleșuită de nenumărate și mari primejdii.

... Și tu nu știi oare ce *puternică-i* Maria?

Ea e Maica lui Dumnezeu, ea este cea plină de dar, cea încărcată de vrednicii, cea mai cinstită de cât cheruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii. Nimenea dintre făpturi nu stă așa aproape de tronul lui Isus, ca dânsa. Ea este atotputernicia care se roagă. Auzitu-s'a, din veac, să fi rămas vre-o cerere de-a ei neascultată?

Tinere, tu ești în căutare după ceva ce să-ți încătușeze inima, să-ți soarbă întreaga iubire a ta. Maria e maica iubirii curate, sfinte, maica temerii de Dumnezeu, a cunoștinței și a nădejzii cele bune (Ecles. 22, 24). Maică *vrednică de iubire*, a cărei inimă precurată a încântat cele trei fețe ale dumnezeirii și le-a înduplecat să intre în cele mai strânse legături cu pământeanul născut din muiere — fii binecuvântată!

Toate harurile tuturor căilor celor bune și a adevărului, toată nădejdea vieții și a virtuților se află în negrăită măsură într'însa. Poate-se găsi o singură virtute în podoaba căreia să nu strălucească Maria?

Ea este fecioră curată, nestrictă, *ne-pătată*; știi doar prea bine că a fost zămislită fără de păcat. Ea este servitoarea *smertită* a Domnului; adu-ți numai aminte de vestirea arhanghelului. Ea este fiica și femeia cucernică, *harnică*, muncitoare; relvie-ți în închipuire Nazaretul. Ea este ființa cea mai *prietenosă*, prevenitoare, blândă; cugetă-te la cercetarea Elisavetei. Ea este aceia care împărtășește, ca nime altul, îngrijorările altora, e *marinimoasă* și darnică; dovadă nunta din Cana Galileii. Ea este tipul inimii *compătimitoare* gata de jertfă, de răbdare, de mucenicie; privește-o la poala crucii.

Tinere, toate virtuțile pe cari Cel de sus vrea să le vadă, în chip deosebit, intrupate în tine, toate bine îți lucesc chemător, în această *oglinză* a dreptății. Și ce să mai zicem de *înțeleptuncea* cea adevărată? Maria este vistierie de înțelepciune.

Iubește tinere, iubește pe Precurata, cinstește pe Maria; nu da odihnă sufletului tău, până ce nu ești pătruns cu totul de evlavie adâncă față de dânsa.

Ori crezi doară că poți să te numeri între tinerii creștini fără să cunoști pe Maica Domnului, fără să fi însuflețit pentru ea, fără să-i porți icoana dragă în inimă, pe buze? Te înșeli. Semnele de frunte ale vieții într'adevăr creștine sunt: familiarizarea cu prerogativele, bogățiile

deosebite ale Pururea Fecioarei și dragostea fierbinte ce i-o dovedim neînfricați, neîncetat.

Iar de vei întreba: cum să se *vădească* înafară cinstea de care-i cuprinsă inima ta față de Impărăteasa cerurilor, iată îți spun: *Ferește-te* cu multă grijă de tot ce o întristează pe ea, de tot ce-i stârnește ei scârbă. Așa, înainte de toate, de spurcatul păcat al desfrâului Cufundă-te apoi des, cu mintea, în priveștiștea slavei în care plutește Maica Sfântă; ia aminte la măreția ei, la virtuțile ei, la sfințenia ei. Oprește-te, cu deosebire, la acele virtuți ce fac podoaba tineretelor și nevoiește-te să le întipărești și sufletului tău.

Mai departe: Roagă-te ei zilnic. Învață anume vre-o rugăciune în cinstea ei, pe care zi de zi, la timpuri anumite, s'o recitezi cu toate evlavia. Respectează mult sărbătorile ei și petreci-le în spiritul bisericeii. Și dacă vei fi având prilej să intri în vre-o tovărășie strânsă sub steagul Mariei, alătură-i-te fără întârziere și implinște, cu scumpătate, îndatoririle luate asupra ta.

Nu pregeta, apoi, să alergi sub scutul ei în lipsurile tale, mai cu seamă în *ispitele* tale; la ea să cauți scăpare, dela ea să aștepti ajutorare. Și nu suferi să fie împroșcată cinstea ei în ființa ta de față. Iar de s'ar întâmpla una ca asta, sari, ca flu, întru *apărarea* maicii, oprind orice lovitură s'ar deslănțui împotriva ei, dela dușmani arătați suz tănuți.

Și încă ceva, — acesta-i lucrul cel mai de seamă, —: grijă să duci la îndeplinire, cu credință tare și statornicie, ceea ce ai întreprins de dragul Mariei, chiar și de s'ar nimeri să fie numai niște mărunțișuri. Incepe însă, cu degrab, și mila Domnului va să fie cu tine.

Marin Barbu-Bănășeanu

Sfințirea bisericii dela Băile Sovata

6 August 1931

Orășenii bolnavi precum și cei cu parale multe, pleacă vara la băi. Unii caută vindecare, alții hodină și petreceri. Până bine de curând nu se pomeniau biserici în așezările cu scâlzi. În vecinătatea apelor tămăduitoare oamenii rar se gândiau la Dumnezeu. Cel puțin noi, Români, nu ne prea gândiam, cu toată că nimic mai firesc să ai gândul și inima îndreptate spre Cel ce singur dă vindecare și hodină. Popoarele mai creștine decât noi, socotiau apele tămăduitoare ca un dar al Ceriului și nu uitau pe Ziditorul, care și-a semănat darurile sale preasfinte în ape, în aer, în plante.

Imbucurător peste măsură e, că de câțiva ani încoace am aflat și noi, Români, cărarea cea bună. Am început și noi să clădim lăcașuri de închinare în apropierea apelor vindecătoare. Iar începutul s'a făcut chiar aici, la Sovata, lângă lacurile sărate, asemănătoare cu Vitezda din timpurile biblice.

Un preot-profesor dela Blaj, pe care soarta l-a aruncat în scâlzile de pe vremuri ale magnașilor unguri, nu se simțea bine aici, căci îi lipsia altarul, unde să preamărească pe Cel ce dă sănătate și vindecare în neputințe. Și nu s'a odihnit, până ce n'a găsit un prestol și o strană. Mai întâi într'o casă străină, apoi, prin silințe aproape mai mari decât puterile omenești, a isbutit să clădească o biserică de toată frumuseța, în cel mai ales loc al băilor Sovata, care este astăzi o mândrie și a băilor și a neamului nostru. Anul trecut acest sfânt

lăcaș a fost binecuvântat, iar acum, la 6 August, sfințit după toată rânduiala prin I. P. Sfinția Sa Arhiepiscopul Valeriu Traian Frențiu al Orăzii mari.

Cu ocazia acestei sfințiri partea leului a avut-o tot M. Onor. Ion Moldovanu, preotul-cititor, care a ostenit și a alergat necurmat, ca actul sfințirii să devină o sărbătoare nu numai creștinească, ci și națională în adevăratul înțeles al cuvântului. Și au ostenit iarăși, peste măsură, *Preacuvioasele Maice* din Congregația sf. Maria dela Blaj, cari au peste drum de biserică un adăpost și loc de întărire pentru toți cei ce caută vindecare nu numai trupească ci și sufletească.

Biserica cea nouă, gătită ca o mireasă, s'a umplut de public și darul dumnezeesc se revărsa pe raze de soare și pe frează de zefir, când I. Preasfințitul Arhiepiscop așeză în celea patru colțuri ale altarului sfințele moaște ale martirilor de demult. În jurul Păstorului se aflau Rev. Canonici dela Blaj *Dr. Victor Macaveiu și Dr. Ioan Coltor*, iar ca diaconi M. Onor. *Iuliu Maior și I. Cristea*. Dintre preoți am însemnat pe P. Onor. N. Cupșa, profopopul Sântăului, Ștefan Pop, directorul liceului de băeți din Blaj, Victor Aaron parohul Mihalțului, Augustin Folea, parohul Boziașului, Iuliu Grama, parohul Chiherului, I. Suciu din Căcuciu. Strana a ținut-o M. Onor. Ion Moldovanu, clericul dela Blaj și D-șoarele Grama din Chiherul de sus, cari au cântat priceasna. Frumoasa poartă dela intrare a fost alcătuită și împodobită de *Cohorta Cercetașilor dela Cluj*, cari se află în tabără la Stâna din Vale.

După sfințire *Preacuvioasele Maice* au dat o masă, la care au fost de față toate oficialitățile, în frunte cu Doctorul Sturza, Pașca, Vescan și fruntași mireni din multe părți ale Ardealului. I. Preasfințitul Valeriu a făcut daruri însemnate, atât pentru biserică cât și pentru Casa Surorilor.

Frumoasă și fermecătoare ca o alecătire din basme, biserica unită din Băile Sovata, sfințită de curând, înalță de-acum gândurile omenești spre Dătătorul de tămăduiri, care nicăiri nu este mai aproape decât aici, între codrii bătrâni și apele vindecătoare.

Ion Cetină

Prăpădul ploilor în Basarabia

În zilele trecute, aproape întregă Basarabia a fost potopită de ape. Ploile au fost așa de mari încât mai mulți copii au fost luați de ape și înecați. Astfel în comuna Redeni din județul Orhei, puhoalele de apă au surprins pe câmp trei copii, pe cari i-au târît într'o râpă, unde s'au înecat. La podul de pe drumul Chișinăului, a fost găsit înecat un copil de 12 ani. Săteanul Vasile Siminiuc din satul Chirileni, întorcându-se acasă călare pe un cal, a fost luat de ape și înecat și el și calul. În comuna Reaca din județul Lăpușna, trăznitul a căzut pe o câpiță de fân, care s'a aprins și a ars împreună cu locuitorul Ioan Vasian, care s'a scutit de ploaie sub ea.

În satul Focuri, săteanul Dumitru Pecera încă a fost lovit de trăsnet.

Numeroase vite și galițe au fost înecate. Multe case s'au prăbușit, ori au fost descoperite și stricate. Copacii și pomii de prin grădini au fost smulși, ruși și trântiți la pământ. Viile din comuna Nicoreni au fost nimicite cu totul. Câpițe de fân și snopi de grâu au fost luate de valurile de apă și duse prin șanțuri.

Satele de pe malul Prutului, pe lângă ploii, au suferit și de revărsările acestui râu. Așa prăpăd din cauza ploilor, de mult nu s'a mai văzut în Basarabia.

Călătoria de nuntă a Principesei Ileana. Dela Bran, unde Principesa Ileana și soțul ei Anton de Habsburg, au petrecut câte-va zile, au plecat cu aeroplanul spre Budapesta. Aeroplanul l'a condus însuși Arhiducele Anton de Habsburg. Până la Budapesta au călătorit bine. Aici s'au scoborit pe câmpul Mátyásföld, unde i-a întâmpinat colonelul Palangeanu și comandantul câmpului de scoborâre dela Mátyásföld. În Budapesta au stat 2 zile, făcând mai multe plimbări prin Budapesta și prin împrejurimi. Din Budapesta au plecat tot cu aeroplanul la Viena, unde iar s'au oprit câte-va zile, iar de aici s'au dus la München, unde e locuința Arhiducelui și unde vor rămânea pentru totdeauna.

O sinucidere ciudată. În orașul Praga, trăia un om cu numele Hampala, care a ajuns vrâsta de 53 de ani, fără să se poată însura. Văzând, că e sililit să trăiască tot numai singur, s'a urât de viață și într'o bună zi a luat un briciu și și-a tăiat beregeta. Dus la spital a mai trăit încă câte-va ceasuri și înainte de moarte a spus, că s'a sinucis din părere de rău, că nu s'a însurat până la aceasta vrâstă. Și dă sfatul ori căruia bărbat să se însoare, căci altfel viața n'are nici un rost.

O lecuire scumpă. Regele Siamului, Prapadhipok, de mai multă vreme suferea de o boală de ochi fiind amenințat să orbească cu totul. Pentru ca să se vindece, a mers la un doctor vestit din New-York, care e departe de Siam de vre-o 18.000 kilometri. Regele a fost însoțit și de regină și de o suită de vre-o 60 de persoane. Drumul până la New-York i-a costat 60 milioane lei. Au stat în New-York pentru ca să se lecuiească, vre-o 2 luni, în care vreme au mai cheltuit încă 50 milioane lei. Doctorului i-au plătit 8 milioane lei, iar lecuirea i-a costat 40 milioane lei. Reîntoarcerea acasă i-a costat iar vre-o 60 milioane, cheltuind cu totul vre-o 218 milioane lei. Scumpă lecuire, dar a și adus vindecare deplină.

Fostul împărat Wilhelm a pierdut 12 milioane lei. Ne tot plângem, că vremurile sunt grele și nu mai putem purta poverile. În alte țări însă poverile sunt și mai grele decât la noi și din cauza aceasta mulți își pierd averea și rămân săraci. Mai ales în Germania din cauza greutății zilelor de azi, multe bănci au fost silite să-și închidă ușile, fără să mai poată plăti vre-un ban. Într'o bancă de acestea, fostul împărat Wilhelm al Germaniei, a avut depuse 300.000 mărci, ceea ce în bani de ai noștri face vre-o 12 milioane lei. Banca a dat faliment și astfel împăratul și-a pierdut toți banii ce i-a avut depuși.

O sută de ani decând s'a fabricat cea dintâi mașină de secerat. Până la 1830, toate holdele de pe fața pământului erau tăiate cu secera sau cu coasa, legate cu mâna și îmblătite cu copitele callor. Aceasta cerea muncă multă și brațe nenumărate.

În anul 1831 însă M Cormick a fabricat o mașină de secerat. Cea dintâi holdă pe care a tăiat-o aceasta mașină, a fost într'un lan de grâu din Virginia. Acest lan de grâu a fost locul nașterii unei noi agriculturi. Căci de

aici înainte în multe locuri seceratul începe să se facă cu ajutorul mașinilor. O mașină secerătoare cu un singur om, putea să taie într'o zi atâta holdă, câtă taie în aceeași zi, 28 de oameni cu coasa. Iar într'o vară, un om cu o mașină de secerat, poate să lucreze atâta, cât lucrează brațele de muncă ale unui sat întreg. Mai târziu mașinei secerătoare i-s'a adaus și o mașină îmblătitoare, așa încât holdele secerate numai de cât sunt și îmblătite. În chipul acesta, deodată, se isprăvește atâta lucru, cât să isprăvia mai înainte cu 200 de lucrători harnici cu secera și cu îmblăcii.

Zeppelinul la capătul pământului

În primăvara anului trecut o mare mașină plutitoare prin aer s'a fost abătut și pe la noi. A fost balonul „Contele Zeppelin”. A trecut dela București peste Carpați și apoi dealungul Ardealului, a luat-o spre Cehoslovacia.

Aceasta mașină plutitoare prin aer, în zilele trecute a făcut din nou un drum și încă mult mai primejdios, spre capătul de miazănoapte — Polul Nord — al pământului.

Ținuturile din acelea părți ale pământului nu sunt bine cunoscute. Vremurile de pe acolo sunt așa de rele și friguroase, încât puțini oameni se încumetă să meargă și să cerceteze mai amănunțit, tot ce se găsește pe acolo.

Balonul „Țepelin” — cum îl spune azi toată lumea — și-a luat îndrăzneala să facă și acest drum. A plecat în dimineața zilei de 24 Iulie sub conducerea lui Ekener și a profesorului rus Samoilovici. În balon s'au mai urcat încă foarte mulți învățați: profesori și ingineri, cari doriau să cunoască pământul, ghețurile și starea aerului de la Polul Nord.

S'au provăzut cu toții cu haine groase, căciuli, mănuși de lână, corturi mari și roșii ca să se poată vedea dela depărtare. S'au mai luat în balon tot felul de scule, bărci, sănii precum și mâncare pentru 46 oameni pe timp de 2 luni

insula Rudolf și arhipelagul Novo Sibirsk. Au sburat peste tot locul în liniște, cercetând toate, măsurând întinderile de pământ, marginele ghețurilor precum și vremurile: răceala aerului, ceața și desimea aerului.

Pentru a putea cunoaște mai bine starea aerului la înălțimi mari, prin partea din jos a Țepelinului au aruncat niște baloane mai mici, cu tot felul de scule pentru măsurarea aerului. Acestea baloane se ridică până la înălțimi neînchipuite și sculele de măsură din ele, înseamnă toate schimbările din aer.

Astfel de cercetări până acum nu s'au făcut de nimenea, așa că drumul Țepelinului este cel mai însemnat din câte s'au făcut până acum prin părțile acelea.

După câte-va zile, de ședere, pela capătul de miază-noapte al pământului, Țepelinul s'a reîntors, în pace acasă, dovedind, că nimic nu poate să stea în calea omului curajos și harnic.

Cum ajută alte țări pe agricultori

În toate țările sunt greutăți și necazuri din cauza, că cerealele sunt lesne și nu se pot vinde. De aceea economii nu pot câștiga bani și nu-și pot plăti dările și datoriile.

Multe țări cearcă tot felul de mijloace prin cari se ajute pe agricultori.

Astfel în Iugoslavia și Bulgaria, statul cumpără toate cerealele, pe un preț anume, și nimeni altul n'are dreptul de a cumpăra

cerealele, decât statul.

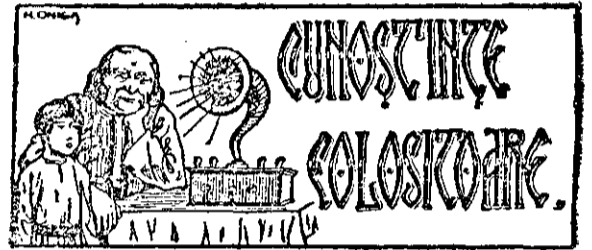
În Iugoslavia, statul plătește maza de grâu cu 160 dinari, ceea ce face 477 lei. Deosebirea între acest preț și prețul din alte țări, trece în sarcina statului.

În Bulgaria, statul plătește 70 la sută din prețul cerealelor cu bani gata, iar restul de 30 la sută îl plătește cu bonuri de tezaur. Cu aceste bonuri, sătenii își pot plăti dările.

În Ungaria, plugarii primesc așa numitele *bilete de grâu*. Valoarea unui bilet de grâu este de 6 pengő, cam 180 Lei. Fiecare plugar primește după fiecare mază de grâu pe care o vinde și câte un bilet de grâu. Cu jumătate prețul acestui bilet, plugarul își poate plăti din dare, iar restul îl primește în mână.

Astfel orice ajutor, în aceste țări se dă deadreptul plugarului.

La noi încă s'ar putea ajuta plugarii în forma aceasta. Ar câștiga ei și nu speculanții, cari le cumpără grâul pe un preț de nimica

Plante ce dau fire de tors

2. Cânepa. Când cânepa este coaptă, se culege.

Cânepa semănată pentru fuior, se smulge, se leagă mănuși și se lasă să se uște. Unui smulg mai întâi cânepa de vară, care se coace mai de grabă, iar cânepa de toamnă o smulg mai târziu.

După ce s'a uscat, se pune la topit, într'o apă stătătoare sau în apa vre-unui râu. Aici se ține una sau două săptămâni, după cum apa este mai caldă sau mai rece.

Topirea cânepii se face cu ajutorul unui mic bacil, numit *Bacilul cânepii* — *Bacillus amylobacter*. Acesta trăiește în ape și are însușirea, că poate ataca pielea subțire și materia care lipește fășiile de tulpină. Fășiile, firele de tors, nu le atacă și când acestea fire se desfac cu ușurință de pe tulpină, se zice că cânepa este topită.

Cânepa topită, se scoate din apă, se spală bine și se lasă să se uște la soare.

Când e uscată, se melițează bătându-se până ce cotorul se rupe în bucățele — *puzderti*. Firele se descâlcesc cu piepteni făcuți anume. Din acestea fire avem *fuiorul*, care se toarce și din care se face pânza pentru albături — cămeși, batiste, fețe de mese, cearceafuri și altele.

Pânza pregătită numai din fire de cânepă e aspră și groasă, de aceea se țese la războiu împreună cu bumbac.

Sforile, frânghiile, odgoanele, căpeștele se pregătesc numai din fire de cânepă.

La apă, împletiturile de cânepă, țin mai bine ca și cele de in, de urzică sau de bumbac.

Cânepa semănată rar, pentru semință, se culege odată cu porumbul. Semința scoasă din această cânepă se întrebuințează o parte pentru semănat, în anul viitor, iar dintr'o altă parte se stoarce uleiul, bun la pregătirea mân-

cărilor de post. Semința de cânepă cuprinde 25—32% ulei.

Uleiul de cânepă se întrebuițează și la fabricarea vopselelor. Turtele rămase dela scoaterea uleiului sunt bune ca nutreț pentru vite. Vacile hrănite cu turte de cânepă dau lapte mai mult și mai bogat în unt.

Semința de cânepă e bună și de leac. Fiertura de cânepă e bună în contra limbricilor. Cu fiertură de cânepă verde se spală capul ca să crească părul.

Semința de cânepă fiartă în lapte, se folosește pentru a opri vărsăturile. Tot din semința de cânepă se pregătește un fel de covăsală, bună în contra râiei.

Sunt multe soiuri de cânepă. Pe lângă cânepa obișnuită, care se cultivă pe la noi, mai este *Cânepa uriașă*, care crește înaltă de vre-o 6—8 metri, *Cânepa Kif*, din Algeria, care se cultivă pentru florile ei foarte mirositoare și *Cânepa de India*, în tulpina, frunzele și florile căreia se găsește un fel de rășină care conține o materie numită *canabină* sau *hașișină*. Din această materie se pregătește *hașișul*, un fel de otravă ce se întrebuițează și ca leac în contra sughițului și a tusei înecăcioase de care sufer mai ales bătrânii.

Turcii și Egiptenii folosesc mult hașiș. Pun hașiș în beuturi, ori în țigarete. Cei ce beau ori fumează hașiș, se îmbată și au fel și fel de visuri. Întrebuițat în măsură mare e primeșdios, fiindcă slăbește corpul, tâmpește mintea și te înnebunește.

Fachirii din India încă întrebuițează mult hașiș, de acea cânepa de India, se mai numește și *iarba fachirilor*.

Ion Popu-Câmpeanu

Școala normală gr.-cat. de învățători — Blaj

No 1117—1931

Aviz

În anul școlar 1931—32 Școala Normală gr.-cat. de învățători din Blaj va funcționa numai cu clasele IV, V, VI și VII.

1. Examenul de corigență se vor face la 2 Septembrie și vor consta din o probă scrisă și una orală.

2. În clasa IV vor fi primiți absolvenți de 3 clase secundare. Cererile de înscriere la concursul de admitere se vor înainta Direcțiunii școlii, până cel mai târziu în seara zilei de 27 August. La cererea legal timbrată, semnată de reprezentantul legal (părinte, tutor) al elevului, se vor anexa: 1. Un plic timbrat (recomandat) cu adresa exactă, 2. Extras de botez, 3. Extras de naștere, 4. Act de vacină, 5. Certificat de absolvirea clasei III secundară, 6. Un certificat al primăriei locale prin care se dovedește calitatea de fiu de român, 7. Certificat comunal prin care să se arete numărul copiilor, vârsta, fiecăruia, precum și averea părinților.

3. Concursul de admitere se va ține la 1 Septembrie și va consta din probe scrise și orale. Probele scrise se vor da din L. română și Matematică. Probe orale se vor da din L. română, Matematică, Istoria Românilor și Geografia României, după programa clasei III secundară. Vor fi înscriși în școala normală numai candidații cari vor obține la concurs cel puțin media generală 6.

Candidații vor fi examinați și din punct

de vedere medical, precum și asupra auzului muzical. Nu vor fi admiși la concurs decât candidații deplin sănătoși și cu auz muzical.

Vârsta maximă pentru a putea fi admis la concurs este: 17 ani.

4. Toți normalizii fără excepție vor fi interni.

5. Taxa școlară va fi 1.725 Lei cari se vor plăti în două rate: 900 Lei la înscriere, iar 825 Lei la 10 Ianuarie.

Taxa internatului va fi 10.500 Lei, cari se vor plăti în trei rate: 4500 Lei la înscriere, 3000 lei la 10 Ianuarie, iar 3000 lei la 10 Aprilie. Bursa eventuală se va socoti în ratele II și III.

6. Înscrierile se fac în zilele de 1 și 2 Septembrie. Cursurile încep la 3 Septembrie, ora 7 dimineața.

Blaj, 5 August 1931.

Direcțiunea

Aviz școlar

În Conformitate cu Ordinul ministerial Nr. 107,596—1931 se aduce la cunoștință, că atât la Liceul de băieți cât și la Liceul de fete precum și la Școala superioară comercială de băieți și de fete din Blaj, anul școlar începe la 1 Septembrie c.

Examenul de corigență, integrale și de diferență, precum și examenul de admitere în cl. I, se țin în 1 și 2 Septembrie.

Examenul de admitere pentru cl. I se dă numai la I. română și constă dintr'o probă scrisă și o probă orală de citire.

Examenul de admitere în cl. IV nu se ține.

Examenul particular încep în 3 Septembrie.

Școlile comerciale de băieți și de fete, vor funcționa cu clasele I, II și III. Elevii școlii comerciale de băieți pot să fie încvartiruiți în Internatul Școlii normale de băieți. Cursurile regulat încep în 3 Septembrie, ora 7 dimineața.

Direcțiunea școlilor din Blaj

AVIZ

În legătură cu Avizul publicat în Nr. 29 al „Unirii Poporului” și Nr. 32 al „Unirii” se aduce la cunoștință, că în conformitate cu ordinul ministerial Nr 107,596—1931, la Școala normală de fete din Blaj, anul școlar începe la 1 Septembrie. Cererile de înscriere trebuie înaintate între 25—31 August. Elevele, cari în anul școlar trecut au urmat tot la această școală, încă trebuie să înainteze cerere, legal timbrată, alăturând și Avizul școlar.

Examenul de corigență și examenul de admitere în cl IV—V se țin în 1—2 Septembrie.

Cursurile încep în 3 Septembrie, ora 7.

1464 1—1

Direcțiunea

Căminul studenților „Sfânta Maria” — Cluj

Aviz

În căminul „Sfânta Maria” Cluj și în anul școlar 1931—32 se pot primi până la 100 studenți, în următoarele condiții: taxa de întreținere, (casă-masă) 20.000 Lei anual, plătit în 4 rate egale: I. la intrare II. în 1 Decembrie, III. la 1 Februarie IV. 1 Aprilie, în cazuri foarte excepționale se poate achita și lunar.

Se mai plătește o taxă de amortizare 500 Lei, uzarea mobilierului 500 Lei și taxa pentru baie 400 Lei.

1465 1—1.

Direcțiunea

Redactor: IULIU MAIOR.

Aviz

În 11 Octombrie 1930 a dispărut din comuna Șeulia de câmpie, un băiat, orfan de război, în vârstă de 21 ani, mic de statură, tâmpit de minte, suferă de amețeală, care-l apucă adeseori. Are părul negru, puțină mustață neagră, ochii negrii, iar la vorbă se împiedică puțin. Numele lui este Florea Ilie. Dela dispariție nu s'a mai auzit nimic de el. Dacă s'ar afla undeva, sau dacă cineva îl știe răătăcit pe undeva, binevoiască să încunoștințeze pe subsemnatul. Spesele le volu suporta. Șeulia, la 7 August 1931.

Ioan Turcu

proprietar

jud. Mureș.

com. Șeulia de câmpie.

p. Miheș

1463 1—2

Nr. G. 2138—1931

Publicație de licitație

Subsemnatul portărei prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 2138—1931 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Banca Unită repr. prin avocatul Dr. Emil Pășeu pentru încasarea creanței de 6580 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 19 August 1931 ora 3—5 p. m. la fața locului la locuința urmăriților în comuna Șona unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: porci, șură, bivolițe, car, șură, în valoare de 9900. Lei. — bani.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 30 Iulie 1931.

GHEORGHE OANEȘ

(1468) 1—1

portărel.

No. G. 1748—1931

G. 3931—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărei prin această publică, că în baza deciziei No. G. 1748—1931 3931—1930 a judecătoriei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Aron Heisikovits repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 August 1931 ora 2, 4, 5 p. m. la locuința urmăriților în comunele Cergăul mare și Veza unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: iapă, șură, fân, căruță, coteț, porci, cai, oi, coteț, car, în valoare de 44.900 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 24 Iulie 1931.

(1467) 1—1

ss. Gh. OANEȘ, portărel.

Nro G. 5131—930

Publicație de licitație

Subsemnatul portărei prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 5131—930 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Gross Ioan repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu, pentru încasarea creanței de 2000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 18 August 1931 ora 4 p. m. la fața locului, la locuința urmăriților în comuna Micăsasa unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 cai roșii și 20 feld. grâu în valoare de 7.900 Lei.

În caz de nevoie și sub prețurile de estimare.

Blaj, la 30 Iulie 1931.

1466 (1—1)

ss. Gh. OANEȘ, portărel.